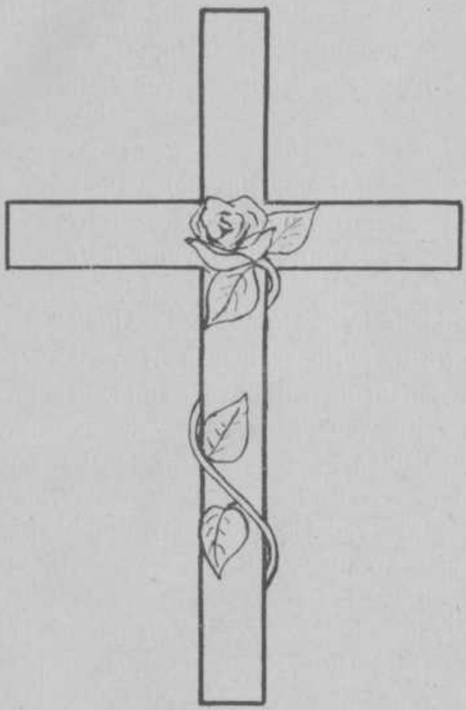
9e JAARGANG No. 2 FEBRUARI 1936

HET ROZEKRUIS



Besluit van den student voor zijn dagelijks leven.

Ik zal de noodige kracht vragen, om zo welwillend mogelijk te zijn, zonder ongeduld of slecht humeur.

Ik zal de dief niet vervolgen.

Ik zal niet lenen terwille van de wederdienst, maar alleen uit liefde voor mijn meester Jezus.

Ik zal geven aan wie mij zal vragen.

Ik zal de kracht vragen, om mijn vijand lief te hebben, en zelfs hem wel te doen en hen te zegenen die kwaad van mij spreken en voor hen te bidden.

Ik zal onophoudelijk mijn streven richten op de genade en de goddelijke volmaking.

Ik zal mijn gaven en in het algemeen het goede, dat ik deed, vergeten.

Hoofdartikel.

WETENSCHAP.

„De occultist gelooft niet — hij weet". Hoe vaak hebben wij ons deze zin horen toevoegen! Het volgende bedoelt te zijn een waarschuwing, om een lichtvaardig en ondoordacht gebruik van deze waarheid tegen te gaan.

Als wij dit woord zo oppervlakkig horen — de occultist gelooft niet, neen, hij weet — dan zijn wij geneigd te denken, dat hier over het geloof der ware Christenen gesproken wordt en dat dit geloof door deze uitspraak als iets vaags, iets onzekers en voor gegronde betwijfeling vatbaars wordt aangeduid.

Niets is minder waar.

In dit zinnetje, in deze tegenstelling wordt gezinspeeld op „aannemen op gezag", wat zo vaak door bepaalde sekten geëist wordt van haar leden.

Maar dat is heel iets anders dan wat wij kunnen verstaan onder een levend geloof. Het geloof van een waarachtig Christen is een volstrekt absoluut zeker weten, veilig voor alle aanvechtingen van een onvoldoende getraind en onontwikkeld verstandelijk vermogen. Daarom zijn de debatten der vrijdenkers wel voor henzelf tot de weg gevonden, waarlangs zij eens tot occult kennen komen of reeds gekomen zijn, maar voor anderen nimmer geworden tot het gevaar, dat men er aanvankelijk van vreesde.

— „Maar Gij kunt mij niet weerleggen!", roept de vrijdenker triomfantelijk uit.

En de waarlijk gelovige, de bewuste-mysticus antwoordt:: — „Ik wacht tot God U weerlegt. Tot mij heeft God gesproken op een wijze, die niet misverstaan kan worden. Ik moge nu onmachtig zijn U die stem te doen verstaan, te vertolken, daarom is zij niet minder waarachtig. De levende getuigenis des harten is in mij".

Als het niet het bewustzijn was, dat indien God is, hij zich alzijdig aan ons mededeelt, hij geheel deel aan ons heeft, omdat God niet zonder zijn Volheid gedacht kan worden, dan waren wij misschien gelukkiger door de weg van de mystieke ontwikkeling te blijven gaan. Maar omdat wij niet konden blijven staan bij het weten van ons hart, omdat wij Gods Wil bewust volvoeren willen, omdat wij zonde en verderf willen overwinnen door ze in wezen te kennen, omdat wij niet kunnen leven dan in het uitzicht hoé wij het werk van Gods liefde moeten volbrengen, dáárom zijn wij niet blijven staan bij het **„weten"** van de mystiek, maar hebben wij gestreefd naar het **„kennen"** van den occultist.

Ik wil U trachten duidelijk te maken, dat **„weten"** in wezen mystiek is en **„kennis"** occult. Dit wordt reeds aangeduid in het paradijsverhaal, waarin **de boom van de kennis** aan den primitieven mens wordt ontzegd, voor hem verborgen wordt gehouden. Waarom hem deze kennis dan niet voorgoed ontzegd moest blijven, waarom Christus kon zeggen tot de dicipelen: „Indien gij mij gekend hadt, zoudt gij ook den Vader gekend hebben.

Thans reeds kent gij hem, en hebt gij hem gezien, wordt duidelijk door de **kennis** van het involutie- en evolutieproces. Als een vonk Gods, déél van de groote vlam, van het Vaderbewustzijn, doch zonder besef van eigen bestaan werden wij gewikkeld in de stof, in steeds dichtere voertuigen, tot wij de herinnering aan het grote verband verloren, maar daar door tot zelfbewustzijn, kwamen. Dit zelfbewustzijn moeten wij nu uitbreiden tot albewustzijn, ten einde tot den Vader te kunnen wederkeren. En de mogelijkheid daartoe biedt ons de Liefde van Christus, de ontwikkeling van de altruïstische naastenliefde, waarin Hij ons is voorgegaan.

Waarom is nu **„weten"** mystiek en **„kennis"** occult? Om deze vraag te beantwoorden stellen wij eerst een andere vraag: wat **is** weten en wat **is kennis?**

Kennis is resultaat van **objectief waarnemen,** wij kennen iets, volgens de spreektaal, als wij het op de juiste wijze hebben waargenomen, als wij een voorstelling van iets hebben, die in overeenstemming is met de werkelijkheid. Daarbij gaan wij er dus van uit, dat er een wereld buiten ons is en dat onze zintuigen of ons verstand of wat dan ook in ons in staat is een juist beeld, een nauwkeurig verslag van datgene te krijgen, wat buiten ons is.

Om dat verslag nauwkeurig te vinden, voelen wij het als een noodzakelijkheid te begrijpen wat wij zien. Als iemand ons zou komen vertellen, dat hij een mens door de lucht had zien wandelen, dan zouden wij zeer ongenegen zijn geloof aan die verklaring te hechten, omdat wij deze gebeurtenis niet zouden **begrijpen.** Zouden nu talloze getuigen deze verklaring bevestigen, dan gaan wij aan het verschijnsel geloof hechten, doch rusten niet voordat wij er een verstandelijke verklaring van ge-

vonden hebben, die ons **bevredigt.** Eerst als dat laatste het geval is, als **wij ten volle vrede met een verklaring hebben** spreken wij van **WETEN.** Zolang het nog bij een constateren van feiten blijft, spreken we slechts van KENNIS. **Het besef van de absolute-gelding (waarheid) van de kennis,** is datgene, wat wij weten noemen.

Weten is dus in aanleg subjectief, op den individu gericht, negatief, passief, mystiek; kennen is in aanleg objectief, op de zaak gericht, positief, actief, occult.

„Weten" duidt dus iets aan, wat met het „gevoel" van den individu betrekking houdt.

„Ik weet, dat ik goed of verkeerd handel" is een andere wijze om uit te drukken „ik ben mij er van bewust, dat ik goed of verkeerd handel". En nu is het merkwaardig, dat men kan „weten„ goed of verkeerd te handelen, zonder een eigenlijke „kennis" van het goede en het kwade.

Wij merken dus, dat t.a.v. het hogere leven, t.a.v. het religieuse of wijsgerige bewustzijn, kennis evenmin voldoende is als weten. Alle **kennis van feiten** roept alleen om steeds nieuwe oorzaken als verklaring, totdat bereikt wordt de oorzaak aller oorzaken, waarmede ook het hart („het gevoel") zich verenigen kan. Maar ook dat gevoel is op zichzelf niet toereikend. Als wij, bij het primitieve weten blijven staan, als er een Godsbesef is, dat niet omhoog getild is uit de brandende wereld van feiten rondom ons, dan wordt meestal vroeg of laat het verstand opstandig. Dan verwerpt het het weten van het gevoel, tot het na een omzwerving van soms meerdere levens de lijnen der verstandelijke kennis weer naar het centrum aller wijsheid terug ziet wijzen.

Alle zogenaamde „wetenschap" tracht tot weten te komen langs de weg van het kennen, tracht feiten te systematiseren, om daarmede een brug te bouwen, die naar het **WETEN** voert.

Maar deze wetenschap is tot ondergang gedoemd als zij geen richtingsbesef heeft, als zij niet **weet** wáár en hoe de brug moet worden gebouwd. Reeds zien wij vol afschuw de degeneratieverschijnselen van deze wetenschap, die niet schroomt om de wil van een hypothese of een demonstratie de ergste vivisectie op levende dieren uit te oefenen. Roept ons gevoel dan niet luid „neen"? **Weten** wij niet, dat wij hier voor handelingen staan, die vaak misdaden genoemd mogen worden?

Een ander voorbeeld: de „wetenschap" meent een economische wet te hebben ontdekt: — en ontzaglijke voorraden voedsel worden vernietigd, terwijl daarnaast duizenden een erbarmelijke nood lijden. Kan kennis van feiten ons zover voeren? Ja, zeker, want zonder het hart gaat het niet. Zonder liefde geen weten. Zonder juist gevoel geen juiste kennis.

Maar zeker is ook het omgekeerde waar. Zonder juiste kennis geen juist gevoel. Tot hoeveel naamloze wreedheid heeft niet het gevoel gevoerd, dat geen verklaring vond voor de verschijnselen waar het voor kwam te staan. Het kind slaat de tafel of de stoel, waartegen het zich stoot, de primitieve mens aanbidt vol angstig ontzag de steen, die een stamgenoot verpletterde.

Ja, is tenslotte onze gehele gebondenheid aan de stof, nu nog, ons onbeheerst driftleven niet een gevolg van gevoel, dat zijn richtingbesef kwijt is en niet door klare, **bewuste** kennis in het spoor wordt gehouden?

Nooit zijn afschuwelijker moorden en wandaden bedreven dan in de Godsdienstoorlogen, „in naam van den Zachtmoedigste aller wezens", in naam der Naastenliefde".

„Weten" en „kennis" zijn beide nodig, wil er sprake zijn van ware wetenschap. Zonder objectief waarnemen, bewust objectief waarnemen, kunnen we nooit **volledig** beseffen de gelding (waarheid) onzer kennis; zonder volledig besef van de gelding (waarheid) onzer kennis komen wij nooit tot volledig bewust objectief waarnemen.

Nogmaals: wij kunnen niet ten volle weten zonder kennis (kenvermogen), wij kunnen niet ten volle kennen zonder weet-vermogen, zonder gevoelsontwikkeling. Paulus zegt: Dàn (n.l. als het volmaakte — de liefde — gekomen is), zal ik **KENNEN,** gelijk ik zelf gekend ben.

Ware wetenschap is dus gesystematiseerde kennis, kennis van feiten, wier samenhang volkomen begrepen wordt. En bovendien is dan nodig, dat **de waarheid,** de gelding van die kennis beseft wordt, niet alleen van de feiten, maar ook van de wijze van samenhang, van het systeem.

Er is dus geen wetenschap mogelijk dan uit God. Er is dus ook geen wetenscdap mogelijk dan omtrent God. Als er geen God is, en alles zou door toeval ontstaan en vergaan, dan zijn er geen toereikende reden om ons bewustzijn als maatstaf van **weten** aan te nemen, als mogelijkheid van **juist gevoel,** evenmin als er dan een toereikende grond is om een objectief buiten ons staande regelmaat aan te nemen. Daarmee is dan de mogelijkheid van kennis en van weten ontkend. Hetgeen

in strijd is met de meest elementaire ervaring.

Maar omgekeerd: ieder feit moet om deel van wetenschap te worden, worden gezien in het kader van de reeks van oorzaken en gevolgen, die tot de Ene oer-oorzaak terugleiden. Oer-oorzaak kan alleen dàt zijn, wat tegelijk oer-besef is, de uiterste mogelijkheid voor ons kennen valt samen met de uiterste mogelijkheid van ons voelen (weten).

En nu komen wij dan tot de occulte wetenschappen; tot de Westerse Wijsheidsleringen van de Rozekruisers. En hier worden wij gesteld voor de eerste voorwaarde van kennis: **Liefde.** Hier leren we beseffen en inzien, dat ons kenvermogen alleen maar groeit door onze liefde, niet ons daadloos liefde-gevoel, maar onze werkzame liefdepraktijk. En hier blijft het niet bij beseffen en op goed geluk op weg gaan. Vanaf de eerste schrede maken wij een uitbreiding van bewustzijn mee overeenkomstig de werkelijkheid, de daadwerkelijkheid van onze liefde.

Ware wetenschap voert tot wijsheid, ja wij kunnen zeggen dat zij de **vrije schepping van de bewustgeworden geest is, met als doel: „wijsheid"**, zoals „kunst" is **vrije schepping van de bewustgeworden geest met als doel „schoonheid"**. Immers, al moge wetenschap objectief zijn, zij blijft, als zij tot wijsheid wil rijpen, niet staan bij het gegevene, maar maakt de toepassing in eigen leven en aan eigen taak. Zo gezien is **wetenschappelijk leven** tegelijkertijd: **levenskunstenaar** zijn, bewust bouwen aan eigen bestaan. Het verheven inzicht, dat de Rozekruisersfilosofie ons opent in doel en strekking van ons eigen leven en van de ontwikkelingsgang van de kosmos legt ons de taak op, ja, laat ons geen andere mogelijkheid, dan, desnoods met horten en stoten, aan het **werk** te gaan.

Als wij inzien, dat wij tot God moeten wederkeren, dan maken wij ons op te gaan. Als wij het liefdesoffer van Christus beseffen en verstaan dan nemen wij het kruis op ons. Als wij **weten,** dan doèn wij óók uiteindelijk, gelijk Christus zegt: indien gij dan deze dingen weet: gelukzalig zijt Gij indien Gij ze doet.

Vrienden, de occultist gelooft niet, hij weet. En het woord, de zin waarvoor ik U gewaarschuwd heb, openbaart ons hier zijn ontzaglijke waarheid. De ontwikkeling van hogere vermogens — maar **DOOR DE PRAKTIJK DER LIEFDE** voert tot volstrekte kennis, die wetenschap in de hoogste zin des woords mag worden genoemd. De toegang tot die wetenschap te hebben betekent **wijs te zijn,** deze wetenschap als **hoogste kennis van het zijn,** voert ons tot **het hoogste weten van het doen,** dat wijsheid wordt genoemd. Immers „wetenschap" bezit hij, die kennis van feiten bezit, „wijsheid" bezit hij, die juist handelt op grond van die feitenkennis. Wie kan iets van het Goddelijke in zijn openbaringen beseffen zonder er naar te handelen?

De Goddelijke wetenschap heeft het kenmerk van het Goddelijke: de scheppingskracht aan zich. Zij brengt steeds diepere wijsheid voort, zoals het handelen uit steeds diepere wijsheid immers tot veelomvattender weten voert. Mystiek en occultisme, juist voelen en juist handelen, juist weten en juist kennen werken samen, zijn beide absoluut noodzakelijk om de hoogheilige taak van de Orde der Rozekruisers te volbrengen: de mensheid te brengen tot de verwerkelijking van dat deel van het scheppingsplan, waartoe zij door Christus is gesteld: Liefde. Liefde, door het prediken van de blijde boodschap **door ons leven;** liefde tot onze medemensen; liefde door het genezen der zieken. Liefde tot God. „O, Heer, versterk onze liefde voor U!" Amen.

De Tijdspieghel.

Het volgende kostelijke berichtje knipten we uit een der dagbladen.

Operatie en weerstoestand.

Die Umschau, het Duitse weekblad voor wetenschap en techniek, schrijft, dat waarnemingen in Duitse ziekenhuizen, samenhang hebben geconstateerd tussen complicaties (longontsteking, hartziekte, storingen in den bloedsomloop door bloedstollingen e.d.) na een operatie en het weer.

In bepaalde nachten kregen alle pas-geopereerden hoge koortsen of hevige pijn en het trok de aandacht, dat dit verschijnsel viel tijdens weersverandering. Van 240 gecontroleerde gevallen in acute blindendarmontsteking vielen er 210 op dagen met weersveranderingen en bij aanvallen van galsteen is hetzelfde waargenomen.

De Umschau kent hieraan grote betekenis toe. „Men zal goed doen patiënten die sterk op de weersgesteldheid reageren, niet op dagen van weersverandering te opereren. Lijders aan nier- en galsteen kan men bij ver-

andering van weer krampstillende middelen toedienen om de operatie te kunnen uitstellen.

„Handig en dom", zal de occulte student denken, na het lezen van bovenstaande mededeling. Het Duitsche weekblad voor wetenschap en techniek is het forum van de bloem der Duitsche wetenschap. Doch helaas, ons moet blijken dat deze bloem, van ouderdom een weinig beschimmeld is.

Wanneer de blos der jeugd vervaagd is, proberen sommigen die gebrek hebben aan innerlijke waarden en blijvende geestelijke vernieuwing, met brutale leugen het-zich-voortzettende proces te maskeren.

De bloem der Duitse wetenschap wil natuurlijk niets weten van astrologische invloeden, dat zou al te belachelijk zijn. Wat de occulte geleerden daarover gezegd hebben wordt volkomen genegeerd, zoals steeds door de eeuwen heen.

Maar de bloem der Duitse wetenschap is zeer handig. Handigheid is het atavistisch instinct der wetenschappelijke kaste. Als de bewijzen komen aanrijden op hun snelle rossen, als de waarheid op mars is, worden zij handig gemaskeerd met andere terminologie en vooral erg wetenschappelijk gespannen voor de wagentjes van de bloem der Duitse wetenschap.

Met zeldzame brutaliteit, die men oppervlakkig bekeken in die kringen niet dacht te vinden, doch bij nadere beschouwing juist daar wordt aangetroffen, worden rouge en lippenstift geraffineerd aangewend en ziedaar de beschimmelde schone verschijnt als een charmante jongedame, symbool van de actieve Duitse wetenschap.

In literatuur van meerdere eeuwen oud wordt het verband tussen astrologische invloeden en weerstoestanden, ziekten, en ziekte-phasen overvloedig aangetoond. De medische astrologie is een eeuwenoude wetenschap en ieder die er kennis van neemt komt van verwondering tot bewondering en aanbidding. De snobs der Duitse wetenschap trachten u te pakken te nemen. Straks zullen zij deze verheven wetenschap stelen en ze u met andere en vooral wetenschappelijke terminologie voorzetten (trachten voor te zetten). Er zal een nieuwe faculteit van worden gemaakt, met professoren en de rest.... en dan is onze ellende niet meer te overzien.

Toch menen wij, dat we ons niet al te ongerust behoeven te maken.

De beschimmelde schone heeft in haar pogingen om een jeugdig uiterlijk te behouden een kapitale fout gemaakt.

De gebruikte rouge en lippenstift zijn namelijk niet kiss-proof.

Na deze weinig hartverheffende manifestatie van de Duitse wetenschap wordt onze aandacht gericht op de niet minder verhevene pogingen der kerk om de greep op de massa te behouden.

Wij doen een greep uit die pogingen en slaan met gespannen aandacht gade de experimenten met de nieuwe gestigmatiseerde jongedame, n.l. het eenvoudig 24-jarig boerenmeisje uit de Oekraine, Anastasia Woloschyn.

De 27e September van het vorig jaar ontving deze stakker de zogenaamde „stigmata des Heren", dat zijn de wonden van den gekruisigden Christus.

Anastasia Woloschyn wordt de opvolgster van andere meisjes met dezelfde verschijnselen, zoals Mörl, Lateau, Galgani en Neumann, de laatste Therese Neumann, zal aan onze lezers nog wel bekend zijn.

Over de zogenaamde extase van het nieuwe slachtoffer deelt men ons o.a. het volgende mede:

Wat hare extase zelve betreft, deze vindt onafgebroken iederen Woensdag plaats, duurt tot Vrijdagmiddag en gaat met hevige smarten gepaard. Daarna krijgt zij hevige hoofdpijnen tot Vrijdagavond, om vervolgens tot Zaterdagmiddag geheel bewusteloos te blijven. De extase zelve duurt 20 à 30 minuten en soms zelfs 1 uur, waarin zij vaak belangrijke mededelingen heeft gedaan. In die extase verergeren bij aanraking der stigmata hare pijnen, zóó zelfs, dat dit thans niet meer is toegestaan. Anders gevoelt en gedraagt zij zich geheel normaal en verricht zij huiseelijke bezigheden, terwijl zij een gezonden eetlust vertoont.

Wat moeten occulte studenten van deze dingen denken? Zoals in al deze gevallen na occult onderzoek is gebleken, betreft het hier een walgelijk en misdadig geval van bezetenheid, dat wordt uitgebuit om ten voordele van de kerk beslag op de domme massa te krijgen.

Zeer waarschijnlijk moeten we de contrôles zoeken onder de Jesuïten die, met occulte wetenschappen bekend, negatieve verschijnselen oproepen in het lichaam van daarvoor geschikte, eenvoudige en devote meisjes. Als het ene slachtoffer minder geschikt wordt, te zeer uitgeput geraakt en bovendien om steeds opnieuw de aandacht te trekken waar dat nodig is, wordt een nieuw slachtoffer gezocht en steeds door dezelfde krachten,

Natuurlijk zullen de honderd-duizenden gelovigen in hun exoterische kinderlijke devotie niet weten welk een duivelse, zwartmagische krachten hier achter schuilen.

De massa ziet een „wonder" en de kerk neemt het wonder, als een middel tot verdere volksverdomming, met graagte en met beide handen aan.

Ook hier geldt het woord van den Christus: „Mijn volk gaat verloren, omdat het geen kennis heeft." Ter oriëntering geven wij onze lezers de volgende inlichtingen.

Het zielelichaam zit aan het stoffelijke lichaam verbonden op plaatsen die vrijwel overeenkomen met de stigmata-plaatsen.

Als de neophiet in de mysterieschool burger wil worden van twee werelden moet hij zijn zielelichaam van deze banden bevrijden en slaagt hij in zijn arbeid, dan wordt hij, geestelijk begrepen, gestigmatiseerd. Deze stigmatisering, positief dus begrepen, is lichamelijk niet zichtbaar, ze gaat niet gepaard met ziekte of andere lichamelijke degeneratie of abnormaliteit, integendeel, de positief bevrijde is lichamelijk volkomen in evenwicht en kerngezond. Op dergelijke wijze moet eveneens de stigmatisering van den Christus worden begrepen.

In de zwarte magie verstaat men de zwarte kunst om door beïnvloeding van argeloze, primitieve meisjes, die maagdelijk zijn, lichamelijk dus rein en daardoor prachtig materiaal, soms ook wel door invloed op oudere vrouwen die op andere wijze tot een geschikte lichamelijke toestand zijn gekomen, de stigmas negatief op te wekken, die daardoor een zeer pijnlijke lichamelijke reflex geven met al de ellende daaraan verbonden. Op gezette tijden bloeden de wonden in de uren van bezetenheid, als het ego uit het eigen voertuig is gedreven, en vinden allerlei verschijnselen plaats.

De Latijn-sprekerijtjes in die uren zullen u nu wel duidelijk zijn.

De beklagenswaardige slachtoffers worden willens en wetens opgeofferd aan het doel. Onze gedachten gaan uit naar de arme Anastasia Woloschyn.

Geve God dat zij spoedig van haar kwelduivels moge verlost worden.

Van de Arbeid.

Boeken welke U van groot nut kunnen zijn bij Uw positief geestelijke ontwikkeling:

Max Heindel:

„SPROKKELINGEN VAN EEN MYSTICUS".

Korte verhandelingen die een occult-mystieke visie geven op vele voor esoterische studenten belangrijke vraagstukken.

Ingenaaid *f* 1.90. Gebonden *f* 2.40.

John Twine:

„IN HET LAND AAN GENE ZIJDE".

Glimpen uit de bovenzinnelijke Werelden in Symboliek en werkelijkheid.

Gebonden in prachtband *f* 2.90.

Heeft U ze reeds in Uw bezit?

Zoo niet, bestel ze nog heden op Postgirorekening nummer 105100, Rozekruisers Genootschap, Afdeeling Boekhandel, Hedastraat 36, Haarlem.

Boekbespreking.

Lize Deutman. Een Pleidooi voor Natuur- en Menschelijkheid. Uitgave Den Boer te Middelburg.

Een boekje dat werkelijk allen moeten lezen. Een felle aanklacht tegen heersende toestanden op verschillend gebied. De schrijfster, arts van beroep, werpt een schrijnend licht op het illustere bedrijf van haar collega's, de H.H. medici en we kunnen ons zo voorstellen, hoe collega Deutman, en vooral voortaan, bij haar beroepsgenoten niet erg „getapt" is. Op gebied van natuur en menselijkheid schijnt men het in haar kringen nog niet bijzonder ver te hebben gebracht.

De medische praktijk wordt in ons land wettelijk beschermd, doch zeker is, dat, als in ons land de „ware heelkunde" zich vrijelijk kon ontplooien, de helft van onze tegenwoordige „doktoren" brodeloos zouden worden.

De schrijfster vertelt ons, hoe in het buitenland de mensen bij millioenen zich laten cureren door de zogenaamde „niet-bevoegden".

Ach, ach! Wie had dat nu kunnen denken, van die zo-hoog-verhevene-niet-te-benaderen kaste H.H. medici.

In verschillende landen genieten de burgers het twijfelachtig genoegen een fascistische dictatuur

te mogen bezitten. Met de persoonlijke vrijheid neemt men het daar zo nauw niet. Stel u voor, dat men daar nog één stapje verder gaat en op alle terrein den mens maakt tot slaaf van de Staat, naar lijf en ziel. Dat zou een mooie tijd worden voor de „verheven kaste" met „universitaire bevoegdheid." Men zou dan naar hartelust worden ingeënt, gespoten en bespoten met de donderende preparaten der moderne geneesmiddelenindustrie. Essencen van apenklieren, levers, nieren en zwezerikken! Men kon worden gebombardeerd met „stralen" van velerlei gehalte en worden gesneden en gekorven in letterlijke en figuurlijke zin. De fondsen der G. I. zouden rijzen, de crisis was voorbij, en de verheven-kaste zou nog verhevener worden.

Toch durven wij vermoeden, dat „de zuiverheid van het bloed" door dit alles niet zou worden bevorderd.

Ons diepe respect voor Lize Deutman. Een die durft. Een felle aanklaagster van haar universitair gebrevetteerde, betitelde en beklagenswaardige collega's.

Lees het boekje, doch zorg voor stalen zenuwen. Het is al te vreselijk.

Onze Genotmiddelen.

(II).

In ons artikel van de vorige keer wezen wij er reeds terloops op, dat het gebruik van eiwit tot een minimum dient beperkt te worden en dat voor de meesten een extra toevoeging van eiwit — in den vorm van b.v. noten en eieren — niet noodzakelijk is, daar reeds in het gewoon dagelijks voedsel voldoende daarvan aanwezig is.

Op de juiste interpretatie van het belang van een minimum aan eiwit hopen wij een volgende maal uitvoeriger terug te komen; hier zij alleen even aangestipt, dat o.m. het begeertelichaam het stofflijke lichaam door middel van eiwit beheerst.

Hieronder volgt een beknopt overzicht van het eiwitgehalte der algemeen gebruikelijke voedingsmiddelen. Ter vergelijking zijn nog eenige dierlijke producten genoemd.

Vlees	± 20 %	Boter	± 1 %	Kaas	± 25 %
Vet	± 20 %	Room	± 2 %	Eiwit	± 15 %
Vis	± 20 %	Melk	± 3 %	Eigeel	± 15 %

Noten	±20 %	Erwten	± 25 %
Vruchten	± 1 %	Boonen	± 25 %
Groenten	± 2 %	Sojaboonen	± 35 %
Granen	± 10 %		
Aardappelen	± 2 %		
Brood	± 8 %		

Wij zullen nu met de bespreking van eenige andere genot- als ook voedingsmiddelen voortgaan en voornamelijk in verband met het daarin voorkomen van dierlijke- en alcoholische producten. Het zal dan blijken, dat een consequent doorvoeren van onze Rozekruisers indeën niet zal meevallen, temeer daar wij in 't algemeen niet het principiële daarin zullen of willen zien, doordat wij concessies doen vanwege onze smaakzin of duidelijker gezegd, wij denken, dat het gebruik van het een of ander niet zo erg is al naar mate van het lekker zijn. Daarmede kunnen wij er ons echter niet van afmaken.

En nu overgaande tot bespreking der verschillende producten, willen wij er al opsommende op wijzen, dat:

1e. Margarine of vetten voorzover er geen nadere aanduiding op staat dat zij zuiver plantaardig zijn, zij geheel of gedeeltelijk zijn samengesteld uit dierlijke vetten of oliën.

Zo o.m. margarine, reuzel, rundvet en geharde vistraan bevatten.

Hieruit volgt onmiddellijk, dat alle producten, die hiermede bereid zijn, gemeden dienen te woren. Hieronder vallen vrijwel alle koek- en banketbakkersartikelen, zelfs chocolade-artikelen (reeds eerder genoemd), tevens beschuit, welke echter ook nog **lijm** c uit beenderen getrokken kan bevatten.

2e. Kaas bereid wordt met behulp van leb, een product uit de maag van een jong kalf.

3e. Er producten zijn bereid met gelatine b.v. suikerwerken, puddingpoeder, etc.

4e. Verscheidene medicijnen hun herkomst danken aan vivisectie op dieren en zelfs uit dieren bereid worden, b.v. hormoon- en sommige vitaminen preparaten.

5e. Verscheidene dranken als druivensap, appelsap en dergelijke na ligging niet ontkomen aan gisting.

6e. Gistingsproducten, b.v. gistingsazijn, nog alcohol zullen bevatten.

Astrologie.

De beschrijving van de Sterrenhemel en de symboliek der sterrebeelden en vaste sterren.

HOOFDSTUK II.

Gemini. Dit sterrebeeld, waarin thans het zomersolstitium gelegen is, valt op door de twee heldere sterren alpha Geminorum of **Castor** en beta Geminorum of **Pollux,** welke de helderste is. Het gehele sterrebeeld heeft enigszins de vorm van een grote rechthoek. Gemini worden voorgesteld als twee kinderen. Castor heeft een vijfsnarige lier in de hand (5 — Mercurius!). De mythologie leert, dat de tweelingen zonen van Jupiter waren. Dit wijst er op, dat toen de mensheid rijp was om een gedachtelichaam te ontvangen, de nucleus hiervoor uitgestraald werd door de **Heren van Verstand (Jupiter!),** want de Heren van Verstand behoren tot de Sagittarius hierarchie. Daarom zijn de tweelingen (het fundamentele intellect), zonen van Jupiter (Heren van Verstand). Als 3e teken vertegenwoordigt Gemini ook het beginsel van de Heilige Geest.

Het veranderlijke en dubbelzinnige van dit Mercuriusbeeld vinden we in zijn sterren terug (het verstand splitst, de Liefde verenigt).

Castor is de meest geprononceerde dubbelster des hemels en Castor en Pollux bewegen zich in tegenòvergestelde richting ten opzichte van de Aarde. De heldere **gele** Pollux **verwijdert** zich van ons en symboliseert door zijn kleur hoe de Maagdelijke geesten de één makende Wereld van den Levensgeest verlieten (geel) om gedompeld te worden in de versplitsende Wereld van den Menselijken Geest, of Gedachtewereld (Gemini) Castor is wit en **nadert** ons en symboliseert hoe na het verlies van het eenheidsbesef, Menselijke Geest en Denkvermogen toch weer de voorwaarde zijn om eenmaal weer tot het absolute (wit) te komen, want bij de Mercurius-helft van het Aardetijdperk begint de evolutie. In de Gemini-sector vinden wij voorts de sterrebeelden **Canis Major,** (Grote Hond) en **Canis minor** (Kleine Hond) en **Lepus** de Haas.

De grote Hond staat laag aan den hemel ten Z. van de equator. Het bevat de helderste van alle sterren **Sirius,** de houdster, een ster van schitterende kleurschakeringen en zeer gemakkelijk te vinden ten O. van Orim. Sirius is 9½ maal sterker dan een ster der 1e grote. De grote hond, de jachthond van Orion is gereed de Haas te bespringen. De Zodiac van Denderah geeft de sleutel tot de symboliek hier van. Canis Major heet in deze Zodiac n.l. **Apes** (het hoofd). Sirius betekent **„vorst",** dus kunnen wij in Sirius de „vorst" van het „hoofd" zien n... het verstand. Volgens sommige schrijvers is de Haas het symbool van het negatieve Maanbewustzijn. Dit is wel aannemelijk, want we zien dan hoe de grote Hond met Sirius (hoofd—verstand) bij de intrede van de Mercuriusperiode, de Haas (Maanbewustzijn, begeertelichaam) bespringt. Het denkvermogen begint te heerschen over het begeertelichaam. De grote Hond is ook immers de jachthond van Orion, de wachter van de nieuwe era, die de stier verslaat. Sirius staat zeer laag aan de hemel. Dit duidt er op, dat, als 't verstand niet opgevoerd wordt tot het intuïtieve Aquarius-denken, het fundamentele Gemini denken, de mensheid in 't diepste verderf kan storten (materialisme, zwarte magie). De rijke kleurschakeringen van Sirius wijzen op de vele richtingen waarin het denkvermogen gebruikt kan worden. Van de kleine Hond kon ik de symboliek niet vinden. Wij vermelden slechts zijn heldere ster der 1e grote **Procyon Cancer.**

Dit sterrebeeld wordt wel het duistere sterrebeeld genoemd wegens de geringe opvallendheid. De helderste sterren zijn nog maar van de 3e grote. Het doet zich als een donkere plek voor tussen de heldere beelden van Gemini en Leo. De voornaamste sterren zijn **Acubene** (alpha) in de knie van de kreeft, **Tegmini** in de kop (beta), **Asellus boreus** of Noorder Ezel (gamma), **Asel-luxtustrius** of Zuider Ezel (delta) en een sterre kluwen **Praesepe** tussen de beide Aselli in. In dit sterre kluwen ligt de ons bekende nevelvlek, die wij daarom de **Aselli** noemen. Praesepe betekent „voedertrog", waar de beide ezels uit eten. Asellus Austrius ligt precies op de ecliptica, terwijl Praesepe en Asellus Boreus zich ten Noorden van de ecliptica bevinden. Dit is heel belangrijk. In Cancer zien wij de basis van het begeertelichaam, maar ook de ruimte, de plaats, het tehuis, waar de drievoudige Geest (Aries, Taurus, Gemini) gaat scheppen. Het is het symbool van de Makrocosmische baarmoeder, de matrijs van de schepping. (En de Geest Gods zweefde op de wateren). Canser is de basis der Schepping, de poort des levens,de wil (hoofd) en begeerte (water) tot scheppen; de **voorwaarde tot scheppen,** en daarom vinden wij in de Cansersterren de gehele functie van de **levensether** gesymboliseerd. Wij zien twee ezels uit de voedertrog eten. Deze voedertrog of verzamelplaats (maag) stelt voor de bijeengetrokken oer-substantie waarin de schepping zal worden geformeerd. De ezel is, hoe zonderling

---

Wat zou ik vrezen?
Hij draagt het Al.
Wat zou ik zuchten
In angstig duchten?
Hij leidt mijn wegen
Uit 't aardse dal.
Ver boven wolken,
In wijde luchten,
In goudene glanzen zonder tal.
....
Daar in de glorie der Eerste Essentie,
Bruisende kolking van Zijn Emanentie,
Breken wij door tot het effene strand,
Daar, waar het eeuwige Godsvuur brandt.

het misschien ook klinkt, een erkend symbool van wijsheid. Er zijn twee ezels. 2 is het getal der bevruchting, en we zien dus hoe de Schepping geformeerd wordt na dat de oer-substantie door wijsheid is bevrucht! De Zuider ezel, die op de ecliptica ligt, wordt geregeld door de Zon bedekt. De Noorder-ezel, die niet op de ecliptica ligt, wordt nooit door de Zon bedekt, maar wel af en toe door de Maan. Hieruit kunnen wij de gehele functie van de levensether zien. Wij weten, dat de krachten, die langs de negatieve pool werken, maken, dat de man zaad voortbrengt. Dit vinden we uitgedrukt door de Zon (manlijk) die de Zuider-ezel (negatief) passeert. We weten ook, dat de krachten die langs de positieve pool werken in het moederlichaam tijdens de zwangerschap de nieuwe vorm opbouwen in de baarmoeder. Dit vinden we uitgedrukt in de Maan (vrouwlijk) die af en toe (bij NB) de Noorder-ezel passeert (positief). De Maanbaan kan echter **óók** de Zuider-ezel snijden. De symbolische voorstelling wordt hierdoor niet teniet gedaan; integendeel. Wij weten, dat de etherische gietvorm, die door de Heren van het Lot in de baarmoeder wordt geplaatst ook twee polen heeft. Langs de positieve pool worden mannelijke vormen opgebouwd (Maan conjunctie Noorder-ezel), en langs de negatieve pool vrouwelijke vormen (Maan conjunctie Zuider-ezel). De vader is de levensgever, daarom ligt Asellus Austrius op de ecliptica, de lijn des levens (zie Maart-artikel), want zonder het zaadatoom, dat bij den vader is, is bevruchting van het ovum niet mogelijk. De moeder is vormgeefster. Het begeertelichaam van de moeder (Maanbaan) werkt in de eerste tijd na de bevruchting in op de vorm langs de positieve pool (Maan-Acellus boreus). Ook de andere sterren van Cancer wijzen op de Cancer eigenschappen. Tegmini betekent, **vasthoudend** (de scharen van de kreeft) en Acubene, de **schuilplaats.** Deze namen laten aan duidelijkheid niets te wensen over. In de zodiac van Denderah wordt Cancer door een schildpad voorgesteld. De begrippen „tehuis" en „baarmoeder" worden hierdoor nog duidelijker gesymboliseerd.

(Wordt vervolgd.)

„De Astrologie als Magie"

Het zal gevorderde studenten niet verbazen als wij zeggen, dat in de astrologie alle magie opgesloten ligt en evenmin zal het verwondering baren als men u vertelt, dat de astrologie zo bij uitstek gevaarlijk is, omdat, en wij begrenzen ons in dit veld van weten nu nauwer, omdat ook in de eigen individuele horiscoop alle magie, alle magie der eeuwen, ligt opgetast.

Alle magie binnen ons eigen persoonlijke bereik, te tasten en te grijpen door een ieder die wil, welk een ontzettend gevaar en welk een heerlijk bezit!

Alle hogere kennis, het volstrekte weten; ze liggen voor u in een simpel horoscoopfiguur; alles wat in dikke folianten opgetekend staat, verzameld in één magisch symbool, dat ge misschien allen thuis hebt liggen in uw boekenkast, in uw huis.

Dat bezit, noem ik „het slapende vuur" en over dat slapende vuur willen wij enige ogenblikken nadenken.

Magische astrologie is innerlijke beleving, volgens methode geregulariseerd en gecontroleerd.

Het is duidelijk dat er verschillende soorten van astrologie zijn.

De sterren zenden hun invloeden uit tot alle levensgebieden, tot alle vormen, tot alle levenspraktijk.

We kennen de materiele astrologie — deze beoogt in wetenschappelijk opzicht de aardse invloeden te leren kennen in werking en resultaat, maar we kennen ook het materialistisch gebruik, dat men van deze astrologievorm maakt. Men begrijpt niet, dat de materiele astrologie er is om de wil Gods te doen begrijpen in alles wat tot de grofstoffelijke wereld behoort.

De materiele astrologie wordt gevolgd door de esoterische astrologie

. Deze geeft een min of meer exoterische blik op het wereldplan geheel in overeenstemming met de Cosmologie. In deze astrologie gaat men beseffen de astrologie als religie, hierin gaat men ontdekken hoe één denkend, willend bewustzijn achter alles staat, hoe de geest primair is en de stof voorbijgaand verschijnsel, hoe er in werkelijkheid geen slecht aspect bestaat doch alleen noodzaak geïnspireerd door de universele liefdewet. Als men in deze vormen van wijsheid doordringt van dag tot dag, met noeste ijver en vlijt, wordt ge vervuld van een groot, innig dankbaar gevoel.

Wat is met deze astrologie als wetenschap niet te bereiken. Wat een verheldering kunnen wij de mensen geven op hun toestand, hun wezen, hun karakter, hun eigen moeilijkheden. Welk een dienst kunnen wij God en mens daardoor bewijzen. Ouders die door de astrologie hun kinderen leren begrijpen en kinderen de ouders; hoeveel mensen kunnen er mede tot een harmonische levenshouding worden gebracht, welk een ontzaglijk werk verrichten wij niet met onze medische astrologie. De waarheid is er, alomtegenwoordig, ze ligt naast ons, de waarheid met de eigen stem voor ons persoonlijk leven. De astrologie brengt ze bij ons, in ons.

In het alphabet der hemelen lezen wij de sprake Gods, lezen wij het wezen Gods en brengen het tot de mensen. Dat wordt een daad en die daad is godsdienst, een godsdienst met het hoofd en met het hart.

In iedere horoscoop klopt het goddelijk wereldhart, het wil zich kenbaar maken, het wil de weg wijzen aan ons allen. We worden niet alleen gelaten, we hebben allen een vriend die ons alles vertellen wil wat we moeten weten, als we maar willen luisteren met hoofd en hart.

U begrijpt, als we ons zo voor deze verrukking openstellen, dat de grote golven van het ware leven zich over ons uitstorten en dat het kan gebeuren bij hem of haar. dat dit leven zich zó verinningt, zich zo toespitst dat de magische astrologie zich baanbreekt als directe stuw tot het pad van Inwijding.

Dat is de definitie! De magische astrologie openbaart zich voor hen, die zich gereed maken voor Inwijding

„Gereed maken voor Inwijding" wil niet zeggen, het bestuderen van occulte literatuur, het daarover praten of cursusgeven, of iets dergelijks zonder meer; het „gereed maken" veronderstelt „alles" wat tot de ware Daad behoort.

Dan gaat de waarachtige neophiet ontdekken, hoe dicht, hoe absoluut nauw verwant hij is aan de Orde van Het Rozekruis.

Hij kent niet slechts Max Heindel. Hij kent alle dertien Broeders van de Orde en allen spreken zij tot hem. Hij kent niet slechts den Christus van het horen zeggen, of uit het Nieuwe Testament, want Hij zelf, de Christus spreekt tot Hem.

Hij ziet niet naar het embleem der Rozekruisers als een ver verwijderd ideaal, maar hij ziet de zeven rozen stralen in het eigen wezen, al liggen ze wellicht nagenoeg in knop.

Hij ontdekt de ladder van Mercurius, het Pad van Inwijding, hij ziet welke sporten zwak zijn en welke ontbreken en hij grijpt de sporten en worstelt zich uit het nadir naar boven tot het medium coëli, tot de grote bevrijding.

Als het slapende vuur gaat gloren, dan wordt het horoscoopfiguur een magisch symbool.

De twaalf horens van de huizen vertolken ons de stemmen van de 12 Broeders en de 13e broeder wordt aangewezen door het kruis, ascendant, descendant; nadir, medium coëli. Het is de stem van Christiaan Rozekruis en het is de stem van den Christus, het is de stem van Max Heindel en de stem van den innerlijken God en ziet dat kruis moeten wij dragen tot de eigen Calvariënberg.

Onze handen moeten worden doorboord. Het lager zelf moet genageld worden aan het Kruis, de terugdrijvende kracht van ons persoonlijk neigen tot het eigene van het 7e huis, moet worden geheven tot een „alles in allen." Onze voeten moeten in het nadir worden doorspijkerd, zodat wij oprijzen uit de gebondenheid en de kristallisatie en tenslotte moet de speer van het hogere werden gedreven worden in het Leohart, zodat alle lagere persoonlijke liefde sterft en opgaat in de Aquarius-alomvattendheid.

Zo bloedende uit vijf wonden sterven wij het lagere leven af, offeren wij ons op de hoofschedelplaats, geven wij ons bloed voor de mensheid en rijzen wij ten middenhemel uit tot Inwijding.

De zeven rozen, het zijn de zeven boodschappende planeten, die in onze horoscoop ieder op eigen wijze de eigen stuw van de 13 broeders uitsteken, opdat niets voor ons een gissing zal blijven, maar een veilig heerlijk weten.

Zo kunnen wij ontdekken hoe het zielegewaad moet groeien; wat bereikt is, en wat niet!

Zo kunnen wij gevoelen de felle pijn van het tot nog toe hopeloos verknoeide.

Wij zien, hoe alles ons ter kruisgang roept.

De magische astrologie is veelomvattend. Veel en lang kan daarover gesproken worden, want het is één grote verrukking.

Als ge dit weten nadert, is het uitgesloten, dat ge nog twijfelt, er is alleen maar verzekerdheid, en positieve klaarheid en klaar geluk.

Want het is een occult feit, dat we dagelijks de waarheid kunnen zien, lezen en ondervinden: „Zo God voor ons is ,wie kan dan tegen ons zijn".

Maar eveneens is van positieve duidelijkheid de uitspraak van den Christus: „wie mij wil volgen, die neme zijn kruis op kome achter mij en volge Mij". Dat is een occult wetenschappelijk feit.

Hoe spoediger wij aan deze innerlijke stem gehoor geven, hoe beter het voor ons is. Maar kruisdragen is innerlijke worseling en betekent volkomen offerande.

In het land van de levende doden. X

Een occult verhaal door Prentiss Tucker.

Zesde Hoofdstuk (vervolg)

„Neen, Dominé, ik wil geen tractaatjes lezen, want die ontwijken de grote vraagstukken. U begon dit gesprek en ik wil, dat U het tot het einde toe als een man zult doorzetten, want ik probeer helemaal niet om de godsdienst op enigerlei wijze afbreuk te doen. Ik zoek eerlijk en waarachtig het licht, maar ik verlang echt licht — zonlicht — en geen licht van vetkaarskwaliteit. Ik wil de waarheid hebben. Ik ben in de hel geweest daar achter de loopgraven en heb van aangezicht tot aangezicht tegenover de dood gestaan en dat hebben alle jongens hier ook gedaan, en we zoeken waarheid — feiten — de werkelijke waarheid en niet een of ander surrogaat. Ik zeg U, dominé, dat mijn zaligheid me evenveel waard is als U de Uwe en 't is niet mijn bedoeling U te kwetsen of U aanstoot te geven, — Ik wil de waarheid en dat willen alle jongens hier."

„Maar, broeder, ik heb U die verteld. Geloof in Christus — Wapen U met het Heilig Evangelie en U is bestand tegen alle listen van den vijand."

„Dominé, daar dwaalt U af. U vergeet het uitgangspunt. De vragen zijn: Wie is God? Waarom schiep Hij ons en waarom gedoogde Hij, dat deze oorlog over ons kwam?"

„O, U is mis. Hij gedoogde het niet. 't Is allemaal tegen Zijn wil."

„Tegen Zijn wil? En Hij is Alvermogend? Neen, Dominé, U hebt het weer geprobeerd."

„Maar ik zeg U, broeder, U moet met een nederig hart voor de troon der genade komen. Reik Christus de ware broederhand en dan kunt gij nu zelfs nog gered worden."

De lange soldaat keek den dominé een ogenblik aan, zuchtte en draaide zich toen om.

„'t Eindigt altijd op die manier," zei hij tegen een ander uit de groep. „Ik heb nog nooit een geestelijke ontmoet, die voet bij stuk hield in een behoorlijke discussie met iemand, die de werkelijke waarheid wilde weten, als er ten minste zoiets bestaat. Ze ontwijken de zaak of zoeken uitvluchten."

„Tot ziens, Dominé", zei hij, vrolijk het gebouw verlatend.

Jimmy vouwde haastig zijn brief dicht, stak die in zijn zak en volgde hem. Hier was misschien een kans om het Grote Werk te beginnen. De Oudere Broeder had gezegd, dat het werk hem niet zou worden opgelegd, maar dat hij gelegenheid zou krijgen om te werken, als het hem ernst was. Dit was misschien een kans. Hij haalde den man in, die hem kalmpjes groette, toen hij hem op zij kwam.

„Ik hoorde een deel van Uw gesprek met den dominé," zei Jimmy, „en ik wou U vragen, als U 't me toestaat, of het U werkelijk ernst was, toen U zei de waarheid te willen weten."

„Stellig, luitenant, maar ik kan geen predikant vinden, die de vragen beantwoordt, die ik wil stellen en toch schijnen ze mij redelijk."

„Ik geloof, dat ik Uw vragen kan beantwoorden. Als U me toestaat de plaats van den dominé in te nemen, zullen we in ieder geval de discussie aangenaam vinden."

„In orde, sir."

De toon was vrij gelaten en Jimmy voelde de toestand aan.

De lange soldaat had de waarheid gesproken, toen hij zei, dat hij Licht wenste, maar hij vond de idee niet prettig, dat een jong tweede luitenantje op de weinige vrije tijd van een vermoeid soldaat beslag wilde leggen voor een massa onnut gepraat over een onderwerp, waar hij absoluut niets van af kon weten. Hij had dikwijls zijn best gedaan om licht te krijgen bij de wettelijk aangewezen lichtdragers en had slechts duisternis gekregen. De onderstelling, dat deze tweede luitenant zou hebben, wat geen een der predikanten had, was alsof men een schooljongen aanwees om een generaal-majoor de strategie te onderwijzen. Maar, de lange was goedhartig en besloot om in het verlies van die enkele minuten te berusten om te zien, wat de luitenant te zeggen had.

Na enig gedwongen stilzwijgen zei Jimmy:

„Kijk, ik had medelijden met dien armen dominé daar. U stelde hem lastige vragen."

„Hij wist er geen raad mee, niet?"

„Neen. Toch waren de antwoorden zeer eenvoudig."

„Ik wou, dat U ze gaf."

„Wel — doe Uw vragen dan nog eens."

„Is er een leven na de dood?"

„Ja."

„Hoe weet U dat?"

„Omdat ik er geweest ben en terug ben gekomen."

„Drommels, dat is een buitenkansje. Maar hier is een andere vraag. Hoe weet U, dat u daar is geweest en terug is gekomen?"

„Ik dacht wel, dat U dat zou vragen. Ik weet, dat ik daar geweest ben en terug ben gekomen, omdat ik er mensen heb ontmoet en er mee heb gesproken, die ik in hun aards leven heb gekend en ook, omdat ik er een man heb ontmoet en er met hem sprak, dien ik nooit tevoren had gekend, maar die zijn stoffelijk lichaam niet had afgelegd en door zijn aanwijzingen op te volgen heb ik hem later weer in het stoffelijk lichaam ontmoet. Echter ik erken ten volle het feit, dat wat voor mij een bewijs is, voor U dat nog niet is, omdat U alleen mijn woord heeft en zelfs, als U me goed kende en mijn woord niet in twijfel trok, is er toch nog een grote mogelijkheid voor een onjuist oordeel, zodat er strikt genomen voor U geen bewijs kan zijn, of het moest Uw eigen ondervinding zijn. Maar er kan een afgeleid bewijs zijn, aanwijzingen om zo te zeggen, die een tien maal meer overtuigend bewijs zouden zijn dan wat ik U ook zou kunnen vertellen, zelfs al twijfelde U niet aan mijn woorden."

„Wat bedoelt U eigenlijk?"

„Ik bedoel dit. Van Uw kindsheid af heeft men U verteld, dat er een God is en dat Hij wijsheid, kennis, liefde is, enz. U ziet zekere dingen in de wereld gebeuren, die U moeilijk overeen kunt brengen met zo'n Godsidee. U ziet onrecht, ellende, oorlog, smart, zorg, scheiding. — U ziet sommigen, die gelukkig zijn hun hele leven en anderen, die ongelukkig zijn buiten hun schuld. U ziet al die dingen en U zult natuurlijk weten, waarom die bestaan in een wereld, die geschapen is door een Wezen, welks naam Liefde is. Waar die dingen bestaan en dat zeker geen uitingen van liefde zijn, redeneert U, dat God helemaal niet bestaat, of dat hij enkele attributen, die U hem altijd had toegeschreven, mist of dat er een mededingende macht van de Duisternis is, welke bijna zo niet even machtig is als God zelf. Is het niet zo?"

„Zo is het precies, luitenant."

„U vraagt, waarom zulke dingen in de wereld toegelaten worden en waarom men U ontwijkende antwoorden geeft en gemeenplaatsen toevoegt, die aantonen, dat de mensen, die ondersteld werden het meeste te weten van de dingen van God, in werkelijkheid even onwetend zijn als U zelf, maar niet altijd eerlijk genoeg om het te erkennen. Zij geloven sommige dingen op gronden, die U onvoldoende duidelijk zijn en ze willen U precies laten geloven, wat zij denken, maar zij kunnen absoluut geen enkele van Uw vragen beantwoorden en nemen het zelfs kwalijk, als er vragen gesteld worden. En toch wordt de hele zaak zo klaar als de dag, als U bedenkt, dat we allen evoluerende geesten zijn, delen van God, net zoals de Bijbel zegt, die toenemen in ondervinding en kennis en macht door vele levens op aarde door te maken, het ene na het andere. Wij zijn onderworpen aan twee grote wetten. Ten eerste aan die van de wedergeboorte, die ons steeds weer terug brengt om in de stoffelijke wereld te leven en ten tweede die van oorzaak en gevolg, die voorschrijft, dat we moeten oogsten wat we zaaiden — weer net zoals de Bijbel vertelt. Tussen onze aardelevens in zijn we in een andere bewustzijnstoestand, gedurende welke tijd de ondervindingen van het vorige leven als geweten in onze geest belichaamd worden. Zonde is het gevolg van onbekendheid met de Goddelijke wetten en het er uit voortvloeiende lijden leert ons op tijd, hoe we die wetten moeten gehoorzamen net zoals een kind, dat zijn vinger heeft gebrand, leert van de hete kachel af te blijven. Maar sommigen zijn gelukkig, omdat ze verder op het pad van evolutie zijn voortgegaan dan anderen, meer lessen hebben geleerd en in staat zijn meer in overeenstemming met Gods wetten te leven. Anderen zijn ongelukkig, omdat ze in vorige levens verkeerd hebben gedaan en meer dan één schuld hebben opgezameld, of liever, omdat ze niet zover op het pad van evolutie zijn gevorderd en zo niet zoveel van hun schulden hebben afbetaald, want aan niemand in Gods Heelal wordt lijden opgelegd, dat hij niet verdiend heeft door zijn daden in het verleden; maar U moet bedenken, dat het verleden zich uitstrekt

over honderden levens. In het grote schema van de menselijke evolutie zijn grote keerpunten, waarbij bijzondere hulp is gegeven. Deze oorlog is een van die punten en werd toe gelaten, omdat het menselijk geslacht verzonken was in materialisme en er een grote schok nodig was om het denken der mensheid terug te voeren tot het enige werkelijke in de wereld, de bestudering der Goddelijke wetten en het pogen daaraan te gehoorzamen. En de wetten Gods zijn nooit beter tot uitdrukking gebracht dan door den Christus, toen Hij zei God lief te hebben boven alles en den naaste als onszelf." Druk ik me duidelijk uit?"

„J-a, maar als ik vroeger ook nog eens geleefd heb, waarom herinner ik me dat dan niet?"

„Wel, de oorzaken, waardoor U zich Uw vorige levens niet herinnert, zijn ingewikkeld en het zou heel wat tijd eisen, die U uit te leggen. Maar 't is een feit, dat het een gelukkige voorziening der natuur is, want als U zich al Uw vorige levens herinnerde, zou U helemaal niet vooruit kunnen komen, immers de oude liefde- en haatgevoelens zouden U tot verkeerde daden dringen.

(Wordt vervolgd.)

Oefeningen om te komen tot zelfbeheersing.

door S. R. PARCHMENT.

Inleiding. (Vervolg)

Nadat ik voeling met den jongeling had gekregen, ontdekte ik, dat zijn lichaam versleten en het einde niet ver meer af was.

Zijn ego had dit waargenomen en hij vertelde mij, dat hij besloten was, het lichaam op een bepaalde dag van de volgende week, te verlaten. Toen ik zag, dat elke hulp aan het lichaam slechts zijn lijden kon verlengen, was ik het volkomen met hem eens en zei hem, dat hij verstandig deed het te verlaten en onderrichtte hem, dat, indien hij de lessen geleerd had, welke hem tijdens zijn (dit) verblijf in de stoffelijke wereld waren opgegeven, hij voor zijn toekomstig aardleven een beter lichaam zou kunnen bouwen en daardoor tot een betere, meer passende omgeving zou worden aangetrokken, enz.

Hij volgde de colleges aan de New-York City Universiteit en was een zeer begaafde jongeling; al zijn bekenden en vrienden verwachtten, dat hij het nog eens ver zou brengen. Dat was echter niet voor hem weggelegd; het karma moest uitgewerkt worden en noch geestelijke, noch stoffelijke hulp kon dit afwenden.

Daar ik wist, dat de vader van den jongeman onze geestelijke richting was toegedaan, meende ik hem een dienst te bewijzen, door hem een zakelijke brief te schrijven, waarin ik hem voorbereidde op wat komen ging. Ik verzond de brief, welke in dank werd ontvangen, en op de door hem aangegeven dag ging de jongeling over tot het hogere leven. Toen nu de vader het groote verdriet van zijn vrouw zag, las hij de brief voor, in de mening, dat dit haar verlichting geven zou; zij bezag het echter van een andere zijde en beweerde, dat ik een zwartmagiër was, die haar zoon behekst had — en sinds die dag hielden sommige van zijn vrienden en betrekkingen mij voor een broeder van de Zwarte Orde.

Ik voelde mij zeer gegriefd door die beschuldiging, maar het leerde mij zwijgzamer te worden. Daar de methoden van witte en zwarte magie dikwijls dezelfde zijn en alleen verschillend worden door de beweegredenen van den magiër, schijnt het licht voor wien er geen verstand van heeft, dat waar men zich bedient van witte magie, er zwarte uitgeoefend wordt. Andere gevallen zouden kunnen worden vermeld, waarin bovennatuurlijke hulp was verleend aan in nood verkerenden, maar daar dit proeven van onzichtbaar helperschap zijn, wil ik er liever toe overgaan de andere oorzaken te vermelden, welke er toe geleid hebben dit werk uit te geven.

Nadat ik ondervonden had, dat ik van intelligente personen zoals godgeleerden, opvoeders en dergelijke, welke ik veronderstelde geestelijke leiders te zijn, geen verstandige hulp kon krijgen, werd ik gedreven naar het spiritisme, maar werd ook daar evanzeer teleurgesteld. Hun methoden van onderzoek gaven geen voldoening en ik kwam spoedig tot de ontdekking, dat zij even als ik, zoekende waren, onwetend, worstelend in het duister, werkende met geheime krachten, welke verschillende van hen ontijdig ten grave bracht. Daar ik geen enkele hulpbron vond, werd ik ontmoedigd en was ernstig van plan mij van de wereld terug te trekken, toen ik juist intijds door het lezen van „de Rosekruisers Cosmologie" voor deze misstap behoed werd (van Max Heindel).

Evenals Parsifal „een dwaas" door goddelijke wil naar Mont Salvat geleid werd, zo werd ik door een onzichtbare kracht naar Mt. Ecclesia in Zuid-Californië gedreven, waar de Westerse Wijsheidsleer verkondigd werd.

Daar vond ik mij zelf, mijn hogerzelf — de Meesters van Wijsheid gaven mij „het hogere Licht — het Licht, dat ik zocht.

Toen ik op deze door de wereld bespotte plaats kwam, was zij niet vreemd voor mij, daar ik haar meerdere malen op mijn astrale wandelingen bezocht had. Bij de opdracht op de hoeksteen van de Genezingsstempel kwam het in mij tot klaarheid, en werd ik onderricht, hoe te handelen om de bovennatuurlijke kracht te gebruiken tot nut van mijn medemensen. De philosophie behandeld in „Ontwikkeling tot Zelfbeheersing" is uitgegeven met het doel, andere studenten, welke ook zoekende zijn naar het licht zo mogelijk te helpen; indien het werk dit bereikt, is zijn zending volbracht.

(Wordt vervolgd.)